

CCE-333 Isuse scump Mântuitor - Dor de mângâiere

Corneliu Livanu

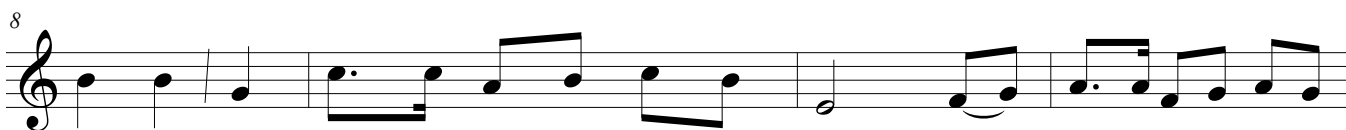
Emil Onofrei

1. I - su - se, scump Mân - tu - i - tor, Stă - pâ - nul veș - ni - ce - lor sfe -

re, Tu pui cu - vin - te și-n iz - vor dar și-n tă - ce - re. dar și-n tă -

ce - re. De-a - ici, din-tr-un me - leag stră - in, se - nal - ță, că - tre Ti-ne-n

soa - re, un su - sur — fă - ră de a - lin și-o-n - fi - o - ra - re.

1 Isuse, scump Mântuitor,
Stăpânul veșnicilor sfere,
Tu pui cuvinte și-n izvor
dar și-n tăcere.
De-aici, dintr-un meleg străin,
se-nalță, către Tine-n soare,
un susur fără de alin
și-o-nfiore.

2 Plecat ca spicul din câmpii,
Te-aștept să vii în ruga serii,
cu snopul sfintei bucurii
și-al mângâierii.
Tu ești un Crin frumos din văi
ce porți petale de iubire
și ai aprins în noi văpăi
de nemurire.

3 Mireasma tainicei grădini
ne cheamă de pe-a lumii cale.
Tu-mi umpli pieptul de lumini
și de petale.
Tu, Doamne, știi că sunt sărac
și nu am multă bucurie.
Dar am mai mult decât un veac
de bogăție.

4 Eu n-am, Isuse, ce să-Ți dau,
căci vistieria mea-i pustie.
Dar lângă Tine-aș vrea să stau
o veșnicie.
În Tine viața mea e-un lac
cu fața pală și-argintie,
pe care nuferi se desfac
de duioșie.

5 Dar, fără Tine, totu-i chin,
în lumea asta zbuciumată,
ca pe o mare de suspin
înfuriată.
Și dacă-n zarea de-ametist
vreun dulce farmec mă petrece,
el totuși fără Tine-i trist,
sărac și rece.

6 Nu pot s-aleg un alt izvor
și nici s-ascult altă povață,
căci nu e altul dătător
de har, de viață.
De-aceea lasă-mă să vin
și-n plâns de dor și duioșie,
să stau la pieptul Tău divin
o veșnicie.

7 Să stau ca tânărul Ioan,
să nu mai plec de lângă Tine,
căci pieptul Tău e-un Canaan
din slăvi senine.
Deși în lume-s trecător
și slabă e a mea putere,
eu totuși port în piept un dor
de mângâiere.